

NÉMETVÁROSI ATTILA

Képek, csukával

– részletek egy élet tájairól –

A csukás alátét

A Lila Tulipánban
a pult mögötti állványon
kávéscsészék, bögrék,
az üzlettér középső részén elhelyezett
lóca mellett
akváriumok és óriás plüssállatok,
a hátsó falra erősített
tükör
két oldalán
párnák, kaspók és faragott bábuk
vannak.

Külön polcon
sorakoznak
az alátétek.
Van barnamedvés,
zsiráfos és pingvines
alátét.
Van delfines,
lepkés és baglyos
alátét.
Van elefántos,
nyulas és denevéres
alátét
is.

Egyedül
csukás alátét
nincs.

A csuka Shakespeare-t olvas, és úgy véli, érti

Színház az egész világ,
és színész benne minden egyes csuka.

A csuka dilemmája

Fecseg a felszín,
hallgat a mély:
„Hallgat a felszín,
fecseg a mély.”

A legjobb idő, csukázáshoz

Tavaszi, nyári, őszi, téli.

A kétfajta csuka

– *panegürikosz I.* –

Kétfajta csuka létezik:
amelyik veszélyes az emberre,
és amelyik nem.

A kétfajta csuka

– *panegürikosz II.* –

Kétfajta csuka létezik:

kis, közepes és nagy

csuka.

A kettő között átmenet lehetséges.

A csuka azzal nyugtatja magát

– *sententia* –

Viccből még senki sem ölt állatot.

(A Német-város ciklusból)

Német-városi fák

– *búcsúelégia* –

Mostanában sokat gondolok rátok,
német-városi fákok!

Szeretni Benneteket van okom
legalább kettő, nem: három,
ó, német-városi fákok!

Bács-Kiskun, Zemplén, Abaúj,
akármerre is járok,
mindenütt Titeket látlok,
ó, német-városi fákok!

Ablakomon kinézve
mit látok: túlhan nyújtóznak
a német-városi fák!

Ti adtatok kedvet, tusát,
ti voltatok az ifjuság,
német-városi fák!

Hol vagytok, merre vagytok,
Füredi, Szikes, Reinhardt!
Ószeres, zsibáros, kofák!
Német-városi fák!

Hiénák, karvaly, párduc,
rovar, tücsök, vakondok:
német-városi fák.

A régi templom, óvoda,
kertvendéglő, kollégium –
de a víztoronytól, jaj, mi messze álltok,
ó, német-városi fák!

Kastélyok, várak, kúriák,
kesztyűk, háziállatok.
Német-városi fák!

És a csatornapart: kagylók,
halak, pénzmapocok, rákok!
Dögöljek meg, ha nem igaz!
Ó, német-városi fák!

Csupa é, csupa e, csupa á
csupa n, csupa, f, csupa k:
német-városi fák!

Kerekek vagytok, óh, egészen,
egészen azok,
német-városi fák!

Hol vannak töletek a leeds-i,
oxfordi vagy manchesteri,

és hol a portsmouth-i fák,
ó, német-városi fákok!

Vaskalapos négerék, atamánok,
mi távol vagytok tőlük!
Ó, német-városi fákok!

Mik vogymuk, szümtükkel,
feleim, látjátok:
német-városi fákok!

Örökké hálás leszek rátok,
német-városi fákok!

A Gyula-meccsen mit keresek

– *elégiko-epigramma 4 tételben* –

Jöttem az Élővíz partjairól,
hol álmodoztam déli verőn,
s most mint megnyúlt bokaszalag
csüngöm a nyári délután.

Megroppant porc a Nap piros korongja felettem.
Istenem, istenem, mért állítottál ki engem!

Eszembe jut az otthoni pálya,
hol harmincat dekáztam nemrég.
Istenem, istenem, egy kis sajtot ennék!

Köröttem csillagmiriád,
szívem helyén bús futball-labda dobog –
istenem, istenem, milyen kövér vagyok!